

## ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК ОРГАНУ, ЩО РЕАЛІЗУЄ ПОЛІТИКУ У СФЕРІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЙОГО МІСЦЕ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ

### LEGAL REGULATION OF THE ACTIVITIES OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE AS A BODY IMPLEMENTING POLICY IN THE FIELD OF LAW ENFORCEMENT AND ITS POSITION IN THE SYSTEM OF BUDGETARY FUNDS MANAGEMENT

Латковська Т.А., д.ю.н., професор,  
завідувач кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права  
*Чернівецький навчально-науковий юридичний інститут  
Національного університету «Одеська юридична академія»*

Марушак А.В., к.ю.н., доцент,  
доцент кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права  
*Чернівецький навчально-науковий юридичний інститут  
Національного університету «Одеська юридична академія»*

Статтю присвячено дослідженню правового регулювання діяльності Національної поліції України як органу, що реалізує політику у сфері правоохоронної діяльності та його місце у сфері управління бюджетними коштами, визначенню статусу Національної поліції як розпорядника бюджетних коштів та обґрунтуванню необхідності законодавчого закріплення прозорих механізмів контролю за використанням бюджетних коштів.

Зазначено, що Національна поліція України, як орган виконавчої влади, що реалізує політику у сфері правоохоронної діяльності, відіграє важливу роль у підтриманні стабільності, правопорядку та безпеки громадян. Проаналізовано правову базу діяльності Національної поліції України у сфері управління бюджетними коштами та аргументовано, що вона походить із конституційних положень, Бюджетного кодексу України та галузевих законів. Серед законів зосереджено увагу та таких як: Закони про відкритість використання публічних коштів, про Національну поліцію, тощо. Відмічено, що ці законодавчі акти разом встановлюють принципи фіскальної дисципліни, алокаційної ефективності та процедурної регулярності, які мають керувати витратами поліції.

Здійснено аналіз сучасного стану функціонування Національної поліції України та визначено систему принципів, на яких базується діяльність поліції як розпорядника бюджетних коштів, серед яких: законність, цільове використання бюджетних коштів, збалансованість, ефективність та прозорість. Наголошено і на механізми контролю за використанням бюджетних ресурсів, на особливості програмно-цільового методу фінансування та впровадження електронних систем звітності, що сприяє підвищенню рівня довіри громадськості до правоохоронних органів. Зроблено висновки та окреслено недоліки її діяльності як розпорядника бюджетних коштів.

**Ключові слова:** Національна поліція, правоохоронна діяльність, громадський порядок, безпека, бюджетні кошти, бюджетний процес, розпорядник бюджетних коштів, діджиталізація.

The article is devoted to the study of the legal regulation of the activities of the National Police of Ukraine as an agency implementing policy in the sphere of law enforcement and its role in the management of budgetary funds, to defining the status of the National Police as a budget fund administrator, and to substantiating the necessity of legislative consolidation of transparent mechanisms for controlling the use of budgetary funds.

It is noted that the National Police of Ukraine, as an executive body implementing policy in the sphere of law enforcement, plays a significant role in maintaining stability, public order, and citizen security. The legal framework governing the activities of the National Police of Ukraine in the management of budgetary funds has been analysed, and it is argued that it derives from constitutional provisions, the Budget Code of Ukraine, and sectoral laws. Among these laws, particular attention is given to those such as: the Laws on Transparency in the Use of Public Funds, on the National Police, among others. It is observed that these legislative acts collectively establish principles of fiscal discipline, allocative efficiency, and procedural regularity which should govern police expenditures.

An analysis has been conducted of the current operational state of the National Police of Ukraine, and a system of principles underpinning the police's activities as a budget fund manager has been identified. These principles include legality, earmarked use of budgetary funds, balance, efficiency, and transparency. Emphasis has also been placed on mechanisms for monitoring the use of budgetary resources, the specifics of programme-targeted funding methods, and the implementation of electronic reporting systems, which contribute to enhancing public trust in law enforcement agencies. Conclusions have been drawn, and shortcomings in its activities as a budget fund manager have been outlined.

**Key words:** National Police, law enforcement activities, public order, security, budgetary funds, budget process, budget fund manager, digitalisation.

**Постановка проблеми.** Ефективне управління бюджетними коштами є однією з ключових умов сталого розвитку держави, особливо у сфері забезпечення громадського порядку та безпеки. Національна поліція України, як орган виконавчої влади, що реалізує політику у сфері правоохоронної діяльності, відіграє важливу роль у підтриманні стабільності, правопорядку та безпеки громадян.

Водночас Національна поліція виступає розпорядником бюджетних коштів, що покладає на неї особливу відповідальність за раціональне, цільове та прозоре використання державних фінансів. В умовах обмежених бюджетних ресурсів, високих суспільних очікувань щодо якості послуг поліції та необхідності протидії корупції питання управління фінансами набувають особливої актуальності.

Крім того, динамічні зміни в законодавстві України, спрямовані на реформування правоохоронної системи, створюють нові виклики в частині реалізації бюджетної політики. Актуальність досліджуваної теми посилюється необхідністю адаптації національного законодавства до європейських стандартів у сфері управління державними фінансами, що є одним із ключових напрямів євроінтеграції України.

Дослідження правового регулювання діяльності Національної поліції України як органу, що реалізує політику у сфері правоохоронної діяльності та його місце у системі управління бюджетними коштами, визначення статусу Національної поліції як розпорядника бюджетних коштів дозволить виявити проблеми в зазначеній сфері, запропонувати шляхи їх вирішення, що в подальшому сприя-

тиме підвищенню ефективності використання бюджетних ресурсів на всіх рівнях здійснення правоохоронної діяльності.

**Метою статті** є комплексне дослідження правового регулювання діяльності Національної поліції України як органу, що реалізує політику у сфері правоохоронної діяльності та його місце у сфері управління бюджетними коштами, визначення статусу Національної поліції як розпорядника бюджетних коштів, обґрунтування необхідності законодавчого закріплення прозорих механізмів контролю за використанням бюджетних коштів.

**Виклад основного матеріалу.** Виклики сьогодення спрямовують вектор уваги до питань забезпечення безпеки держави на всіх рівнях та у всіх галузях, серед яких особливої уваги набуває бюджетна безпека, що є запорукою функціонування життєдіяльності держави. Питання державного управління та фінансового контролю висувають високі вимоги до прозорості та ефективності використання бюджетних ресурсів. В зазначеному контексті особливої ролі набуває діяльність розпорядників бюджетних коштів, які є найбільш чисельною групою учасників бюджетних правовідносин. Результативність діяльності розпорядників бюджетних коштів є вирішальним фактором не лише щодо раціональності, економності та ефективності використання бюджетних коштів, а й впливає на загальний рішень забезпечення бюджетної безпеки. Аналіз механізмів фінансового адміністрування, нормативно-правового регулювання та відповідальності розпорядників бюджетних коштів є необхідним для розбудови ефективної системи фінансового контролю та оптимального використання державних ресурсів. Зазначене обумовлює актуальність виявлення ключових проблем у фінансовій діяльності Національної поліції як розпорядника бюджетних коштів та розробку науково обґрунтованих рекомендацій щодо їх вирішення.

Потреба у комплексному дослідженні інституту розпорядників бюджетних коштів назріла вже давно, однак вона досі не була предметом детального наукового аналізу. Це, з одного боку, зумовило її актуальність та новизну, а з іншого – підкреслило недостатність наукових джерел, які могли б стати орієнтирами для подальших досліджень. Вивчення правових основ регулювання діяльності Національної поліції України [1] у сфері управління бюджетними коштами та статусу Національної поліції як розпорядника бюджетних коштів є особливо складним завданням через подвійність її функціонального навантаження. З одного боку, вона виконує покладені на неї правоохоронні функції, а з іншого – виступає розпорядником бюджетних коштів, що бере участь майже у всіх стадіях бюджетного процесу. Важливо зауважити, що як ключова інституція, відповідальна за забезпечення громадського порядку та безпеки, Національна поліція діє в межах складної системи законодавчих та фінансних обмежень, що вимагає суворого нагляду для забезпечення прозорості, підзвітності та ефективності використання державних ресурсів. Ефективне управління бюджетними коштами правоохоронними органами є не лише процедурним зобов'язанням, а й фундаментальною передумовою для підтримання довіри громадськості та оперативної ефективності.

В Україні, де інституційні реформи є основним пріоритетом після Революції гідності 2014 року, правові механізми регулювання витрат поліції також потребують особливої уваги через їхній вплив як на управління, так і на суспільну стабільність.

Правова база щодо діяльності Національної поліції України у сфері управління бюджетними коштами походить із конституційних положень, Бюджетного кодексу України та галузевих законів, таких як Закони про відкритість використання публічних коштів, про Національну поліцію, тощо. Ці законодавчі акти разом встановлюють

принципи фінансової дисципліни, алокаційної ефективності та процедурної регулярності, які мають керувати витратами поліції. Однак практичне впровадження норм законодавчих актів часто наштовхується на труднощі, спричинені системними неефективностями, застарілими підходами та впливом сучасних реформаторських ініціатив. Незважаючи на суворі вимоги Бюджетного кодексу в частині дотримання протоколів закупівель та фінансової звітності, на практиці доводиться спостерігати невідповідності в їх застосуванні, що мають наслідком вчинення правопорушень, як результат неналежного управління чи корупції. Зазначені питання підкреслюють необхідність детального аналізу процесу трансформації правових норм в операційні реалії. Аналіз міжнародної практики діяльності в зазначеній сфері додатково висвітлює виклики та складнощі, з якими стикаються правоохоронні органи, як розпорядники бюджетних коштів в Україні.

На відміну від більш стабільних демократій, де бюджетування поліції часто характеризується довгостроковим плануванням та надійними механізмами контролю, перехідний контекст України вносить додаткові рівні складності. Реформи децентралізації, ініційовані в останні роки, перерозподілили фінансні повноваження між центральними та місцевими органами влади, створивши як можливості для підвищення гнучкості, так і ризики фрагментації.

Крім того, вплив Європейського Союзу та Міжнародного Валютного Фонду в частині запровадження зовнішніх критеріїв фінансової відповідальності, на практиці іноді суперечать внутрішнім інституційним можливостям, пов'язаних з особливостями механізму діяльності та неузгодженістю законодавчих норм. Ця взаємодія між внутрішніми реформами та зовнішніми тисками становить критичний контекст для розуміння правової динаміки управління бюджетом поліції в Україні. Особливої важливості в контексті зазначеного набуває роль механізмів прозорості у зменшенні ризиків, пов'язаних із недоліками бюджетного управління. Доступ громадськості до інформації про витрати поліції закріплено у відповідному законодавстві (наприклад, у Законі «Про доступ до публічної інформації» [2]), однак дотримання закріплених норм викликає питання щодо їх застосування та потребує покращення. Законодавством встановлено, що не може бути обмежено доступ до інформації про складання, розгляд і затвердження бюджетів, кошторисів розпорядників бюджетних коштів та плани використання бюджетних коштів одержувачів бюджетних коштів, а також їх виконання за розписами, бюджетними програмами та видатками (крім таємних видатків відповідно до статті 31 Бюджетного кодексу України [3]), взяття розпорядниками та одержувачами бюджетних коштів бюджетних зобов'язань або здійснення розпорядження бюджетними коштами у будь-який інший спосіб, планування, формування, здійснення та виконання закупівлі товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти, у тому числі оборонних закупівель.

На практиці позитивним фактором є активність громадських організацій в частині здійснення моніторингу бюджетних коштів, що витрачаються поліцією, шляхом використання цифрових інструментів, з метою посилення контролю. Проте залишаються прогалини у систематичному розкритті детальних даних про витрати, що обмежує потенціал участі ширшої громадської в процесі нагляду. Напрямок між оперативною таємницею – часто виправданою з міркувань національної безпеки – та демократичною відповідальністю залишається нерозв'язаною, відображаючи ширші дискусії щодо балансу між ефективністю та прозорістю у публічних фінансах.

Досліджуючи нормативно-правову базу, яка регламентує діяльність поліції у сфері управління бюджетними коштами, здійснимо аналіз сучасного стану її функціону-

вання, визначаючи систему принципів, на яких базується діяльність поліції як розпорядника бюджетних коштів, серед яких: законність, цільове використання бюджетних коштів, збалансованість, ефективність та прозорість. Не слід забувати і про механізми контролю за використанням бюджетних ресурсів, про особливості програмно-цільового методу фінансування та впровадженню електронних систем звітності, що сприяє підвищенню рівня довіри громадськості до правоохоронних органів.

Діяльність Національної поліції України як розпорядника бюджетних коштів базується на чітко визначених правових межах, що регламентують її статус, повноваження та механізми управління державними фінансами.

Розглядаючи конституційну основу, відмітимо, що відповідно до статті 17 Конституції України, забезпечення державної безпеки та правопорядку є одним із ключових завдань держави. Ця норма визначає Національну поліцію як один із інструментів реалізації державної політики у сфері охорони прав і свобод громадян.

Норми Бюджетного кодексу України встановлюють правові засади бюджетного процесу, зокрема:

визначення статусу розпорядників бюджетних коштів (стаття 22);

принципи та правила планування, використання і звітності щодо бюджетних коштів; правила складання паспортів бюджетних програм та звітів про їх виконання встановлюються Міністерством фінансів України (стаття 21);

порядок проведення фінансового контролю (контролю за дотриманням бюджетного законодавства).

Національна поліція виконує функції розпорядника коштів на рівні центрального органу виконавчої влади, що зумовлює її обов'язки з ефективного управління державними фінансами.

Закон України «Про Національну поліцію» [1] є основоположним у визначенні статусу, функцій та завдань Національної поліції. Зокрема:

стаття 1 визначає основну мету діяльності поліції – забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку;

стаття 5 закріплює взаємодію поліції з органами державної влади та органами місцевого самоврядування;

стаття 22 встановлює основні повноваження керівника поліції, серед яких прийняття рішення про розподіл бюджетних коштів, розпорядником яких є поліція.

Серед нормативно-правових актів необхідно назвати Закон України «Про відкритість використання публічних коштів» [4], який визначає умови та порядок забезпечення доступу до інформації про використання публічних коштів розпорядниками та одержувачами коштів державного і місцевих бюджетів, суб'єктами господарювання державної і комунальної власності, фондами загальнообов'язкового державного пенсійного та соціального страхування. Щодо необхідності прозорості публічних фінансів, то метою реформи є забезпечення передбачуваності державної бюджетної політики, включаючи стратегічний підхід до визначення пріоритетних заходів та відповідний розподіл обмежених бюджетних ресурсів.

До ключових завдань реформи варто віднести: підвищення рівня ефективності використання бюджетних ресурсів та покращення якості публічних послуг; оптимізація перерозподілу фінансів у відповідності до пріоритетів державної політики; розширення доступу громадськості до інформації щодо бюджетного процесу.

Сучасні виклики та актуальні потреби суспільства зумовлюють необхідність підвищення ефективності реалізації державної політики в частині використання коштів державного бюджету у сферах діяльності головних розпорядників коштів. Дієвим механізмом в зазначеному напрямку є впровадження огляду витрат державного бюджету – інструменту, що дозволяє здійснити оцінку ефективності реалізації державних програм, з урахуван-

ням численних факторів, які на це впливають. Зазначений підхід має багаторічну історію успішного застосування в багатьох країнах світу та може бути імplementований в національну систему контролю за бюджетними коштами.

Окремої уваги заслуговують Постанови та Розпорядження Кабінету Міністрів України, які деталізують порядок планування і виконання бюджетів окремих галузей. Так, прийнятим Розпорядженням «Про проведення у 2025 році оглядів витрат державного бюджету в окремих сферах», передбачений такий огляд витрат державного бюджету та визначений відповідальний за проведення огляду витрат, серед яких і Міністерство економіки, Міністерство у справах ветеранів, Міністерство соціальної політики, Державне управління справами та інші [5].

Серед внутрішніх нормативних документів, розроблених Міністерством внутрішніх справ України та Національною поліцією, що регламентують процеси планування, обліку і звітності можна виділити: Порядок взаємодії МВС як головного розпорядника коштів державного бюджету та відповідальних виконавців бюджетних програм на всіх стадіях бюджетного процесу, який регулює взаємовідносини між МВС як головним розпорядником бюджетних коштів, апаратом МВС, центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України, та військовим формуванням з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України, відповідальними виконавцями бюджетних програм, у процесі складання, затвердження і виконання державного бюджету за відомчою класифікацією видатків та кредитування державного бюджету Міністерства внутрішніх справ України [4]. Зауважимо, що до системи головного розпорядника входять шість відповідальних виконавців, а саме: Національна поліція України; Апарат МВС; Державна прикордонна служба України; Національна гвардія України; Державна міграційна служба України; Державна служба України з надзвичайних ситуацій.

Статус відповідальних виконавців та особливості їх участі в бюджетному процесі визначено Інструкцією з організації планування в системі Національної поліції України, яка визначає порядок організації планування в системі Національної поліції, включаючи розробку планів діяльності та їх реалізацію [7].

Робота Національної поліції також враховує рекомендації міжнародних організацій, таких як GRECO (Орган Ради Європи з антикорупційного моніторингу) та ОЕСР (організація економічного співробітництва та розвитку), які регламентують питання прозорості, підзвітності та запобігання корупції у сфері управління державними фінансами.

Правове регулювання діяльності Національної поліції України у сфері управління бюджетними коштами є надзвичайно важливим аспектом забезпечення прозорості, підзвітності та ефективності у державних фінансах.

Правові основи діяльності Національної поліції як органу виконавчої влади, що реалізує політику у сфері правоохоронної діяльності, а також як органу у сфері управління бюджетними коштами та розпорядника бюджетних коштів, створюють фундамент для забезпечення ефективного використання державних ресурсів, дотримання принципів законності, прозорості та підзвітності. І хоча Бюджетний кодекс вимагає суворого дотримання процедур закупівель, Національна поліція часто стикається з труднощами у виконанні цих вимог через недостатню підготовку або обмежені ресурси. Зазначена невідповідність вказує на системну проблему, коли законодавчий намір не завжди реалізується на практиці, що підриває ефективність фінансового нагляду.

**Висновки.** Підсумовуючи проведене дослідження, слід наголосити, що хоча Україна досягла значних успі-



хів у гармонізації національних правових норм із міжнародними стандартами, зокрема тими, які підтримуються Європейським Союзом та Радою Європи, залишаються складнощі в частині забезпечення прозорості, ефективності та дотримання антикорупційних заходів. Національна поліція як ключова установа, якій доручено державні кошти в частині здійснення правоохоронної діяльності, діє в межах складної системи законодавчих актів, зокрема Бюджетного кодексу України, Закону про Національну поліцію та підзаконних нормативних актів. Ці законодавчі акти разом визначають процедурні та матеріальні межі, у рамках яких має здійснюватися бюджетне управління, проте їх практична реалізація часто не відповідає теоретичним очікуванням. Однією з центральних проблем слід визнати напругу між децентралізованою фінансовою автономією та централізованим наглядом. Бюджетна діяльність Національної поліції підлягає контролю з боку численних державних органів, зокрема Рахункової палати та Міністерства фінансів, проте перекриття повноважень і невідповідність механізмів примусу створюють умови для неефективного управління. Наприклад, хоча стаття 22 Закону про Національну поліцію надає їй оперативну незалежність у розподілі бюджетних коштів, розпорядником яких є поліція, це часто на практиці підтримується бюрократичними затримками у виділенні коштів або надмірними вимогами до звітності. Такі суперечності не лише обтяжують інституційну спроможність, а й підбивають довіру громадськості до здатності поліції відповідально керувати ресурсами. Більш того, відсутність єдиної цифрової платформи для моніторингу бюджету посилює зазначені неефективності, оскільки ручні процеси залишаються схильними до помилок і маніпуляцій. Іншою нагальною проблемою є недостатність санкцій за порушення бюджетної дисципліни. Чинне законодавство передбачає адміністративну та кримінальну відповідальність у випадках розтрата або неналежного використання коштів, проте судова практика свідчить, що покарання часто за вчинене правопорушення не є співрозмірним розмірам шкоди, або взагалі є символічним.

Відмітимо, що ефективність правових норм залежить не лише від їхньої конструкції, а й від політичної волі щодо їх послідовного та справедливого впровадження. Стале управління бюджетними ресурсами вимагає комплексного підходу, що поєднує надійні правові рамки з інституційною гнучкістю та проактивну участь зацікавлених сторін. За відсутності наведеної комбінації ризик неефективного управління продовжуватиме підживляти оперативну спроможність правоохоронних органів України.

Підсумовуючи аналіз діяльності Національної поліції України та притаманні їй функції в бюджетній сфері, серед яких: планування бюджетних витрат та контроль за цільовим використанням коштів, окреслимо недоліки її діяльності як розпорядника бюджетних коштів:

1. Недостатність фінансування. Низький рівень фінансування деяких напрямів діяльності поліції призводить до обмежених можливостей оновлення матеріально-технічної бази, впровадження сучасних технологій та проведення необхідних навчань.

2. Недосконалість системи планування. Планування витрат часто не відповідає реальним потребам, в результаті чого ускладнюється оперативна реакція на існуючі виклики. Застарілі підходи до бюджетного прогнозування, які не враховують динаміку зміни ситуації у сфері громадської безпеки.

3. Обмеженість звітності та прозорості. Обмежений доступ громадськості до інформації щодо використання бюджетних коштів знижує довіру до діяльності поліції. Недостатньо ефективне використання інструментів електронного звітування з боку поліції позбавляє громадськість можливості контролю та моніторингу за витрачанням бюджетних ресурсів.

4. Низька ефективність внутрішнього контролю. Неповне використання потенціалу внутрішнього аудиту з метою виявлення та запобігання нераціональним витратам. Відсутність чіткої системи відповідальності за порушення у сфері фінансового менеджменту.

5. Ризики корупції. Можливі випадки нецільового використання бюджетних коштів через слабкий контроль. Проблеми з прозорістю закупівель і тендерних процедур.

6. Надмірно ускладнені процедури затвердження бюджетів та їх виконання, що в результаті знижує гнучкість у використанні коштів. Необхідність впровадження додаткових заходів фінансового контролю та аудиту бюджетних витрат поліції, які сприятимуть мінімізації корупційних ризиків та покращенню ефективності використання державних ресурсів.

Наведені недоліки ускладнюють ефективне виконання завдань Національної поліції як розпорядника бюджетних коштів і потребують впровадження сучасних підходів до управління державними фінансами, підвищення прозорості, підзвітності та операційної ефективності у сфері публічного управління. Тож перспективним напрямком вдосконалення зазначеної галузі вбачається діджиталізація бюджетного процесу, підвищення рівня прозорості та підзвітності, впровадження сучасних методів фінансового менеджменту.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Про Національну поліцію. Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19?find=1&text=%D0%B1%D1%8E%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D1%82#w1\\_11](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19?find=1&text=%D0%B1%D1%8E%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D1%82#w1_11)
2. Про доступ до публічної інформації. Закон України від 13 січня 2011 року № 2939-VI. [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17?find=1&text=%D0%B1%D1%8E%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D1%82#w1\\_1](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17?find=1&text=%D0%B1%D1%8E%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D1%82#w1_1)
3. Бюджетний кодекс від 8 липня 2010 року № 2456-VI. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
4. Про відкритість використання публічних коштів. Закон України від 11 лютого 2015 року № 183-VIII. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/183-19?find=1&text=%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D1%96%D1%86%D1%96#Text>
5. Про проведення у 2025 році оглядів витрат державного бюджету в окремих сферах. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2025 р. № 348-р. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/348-2025-%D1%80#Text>
6. Порядок взаємодії МВС як головного розпорядника коштів державного бюджету та відповідальних виконавців бюджетних програм на всіх стадіях бюджетного процесу. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 13 листопада 2018 року № 907. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1366-18#Text>
7. Інструкція з організації планування в системі Національної поліції України. Наказ Національної поліції України від 24.12.2015 № 202. <http://tranzit.ltd.ua/nakaz/>